

Escena I: Hacer paisaje.

Del 15 de febrer al 19 de maig de 2024.

Robert Smithson, **Pierced Spiral**, 1973

Lectura fàcil.
Centre Julio González.

IVAM

L'IVAM vol fer accessible la cultura a les persones amb dificultats de comprensió. Per això fa anys que treballa amb Plena inclusió Comunitat Valenciana que li està ajudant a posar en marxa el seu pla d'accessibilitat universal. Plena inclusió Comunitat Valenciana és una organització que treballa amb persones amb discapacitat intel·lectual.

Un dels mètodes que existeixen per a fer textos accessibles és la lectura fàcil. La lectura fàcil és una manera d'escriure textos de manera més senzilla per a comprendre'ls millor. La lectura fàcil facilita la comunicació i la lectura i és bona per a moltes persones. Per exemple, persones amb discapacitat intel·lectual, persones que venen d'altres països i no coneixen l'idioma.

També és bona per a turistes, persones majors o persones a qui els costa llegir o escriure o que no saben fer-ho.

Institut Valencià d'Art Modern
Centre Julio González
Guillem de Castro, 118
46003 València

Contacte:
educacio@ivam.es
T. 963 176 600

Aquesta exposició té 2 **comissàries**:

La comissària Núria Enguita

és la directora de l'**IVAM**.

I la comissària Sonia Martínez

és la **directora adjunta** de l'**IVAM**.

Comissària:

és la persona que organitza i pensa l'exposició. I coneix molt bé les obres que s'exposen i la seua història.

El mes de febrer de l'any 2024

l'**IVAM** compleix 35 anys.

I per celebrar-ho farà

una **sèrie** d'exposicions que es titulen

Escenas de la Colección de l'IVAM.

IVAM: és el nom d'aquest museu i significa

Institut Valencià d'Art Modern.

Aquesta és la primera exposició de la sèrie.

I el títol de l'exposició és:

Escena I: Hacer paisaje.

Què significa aquest títol?

Directora adjunta:

és la persona que ajuda a la directora en el seu treball.

- **Escena I** significa una trobada de les obres de l'**IVAM** que tenen alguna cosa en comú.
- **Hacer paisaje** significa que aquestes obres formen un espai que té vida.

Aquest espai té vida perquè hi participen 30 artistes amb unes obres que contenen la història que ha passat durant 100 anys.

Sèrie: són diverses obres que tracten sobre un mateix tema.

Sala 1

L'obra **Espiral Atravesada**, és de l'artista Robert Smithson.

Aquesta obra és al centre de la Sala 1

i travessa tota l'exposició.

Amb aquesta obra, l'artista vol dir-nos que el temps no passa d' una forma ordenada, com si fora una línia recta.

Aquest artista creu que el temps passa com si fora una espiral.

I això fa que donem voltes de forma desordenada i pensem d'una altra manera.

Quan el temps passa en espiral podem connectar les coses antigues amb les coses actuals.

I les coses naturals amb les coses **artificials**.

En aquesta sala també estan les obres de l'artista Ignacio Pinazo i de l'artista LUCE.

Les obres d'Ignacio Pinazo estan al principi del mur de l' esquerra.

I les obres de LUCE estan al final d'aquest mur i en una vitrina que hi ha davant.

Aquests artistes parlen de València en les seues obres.

Per a Pinazo són molt importants les coses que es repeteixen.

Artificial: són les coses que l'home fabrica.

Artificial és el contrari de natural.

Com, per exemple, quen ix el sol cada dia
o les 4 estacions de l' any.

En aquesta sala també hi ha un vídeo de l'artista Darcy Lange.

En el vídeo veiem agricultors
treballant la terra i amb els animals.

Darcy Lange vol mostrar
els treballs tradicionals del camp
que s'estan perdent.

Sala 2

En aquesta sala veiem obres que parlen de la ciutat.

I de com es viu a les ciutats ara
i de com es viurà en el futur.

En entrar a la Sala 2 veiem l'obra
que es titula **Como solíamos**,
de l'artista Asunción Molinos Gordo.

L'obra explica que el paisatge tradicional
dels camps ha canviat molt
amb la construcció d' edificis i ciutats.

I per això està desapareguent l'horta,
les cases dels llauradors i les sèquies
que servien per regar l'horta.

Davant de la finestra de la Sala 2 trobem l'obra que es titula **Sota la lluna**, de l'artista Miquel Navarro. Aquesta obra mostra la ciutat en xicotet perquè vegem la ciutat d'una forma diferent a com la veiem sempre.

En aquesta sala també hi ha una altra obra de l'artista LUCE. L'obra es diu **Toldo amarillo**. Amb aquesta obra, l'artista vol dir que el tendal és com una porta d'entrada a la ciutat. Aquest tendal es fa vell i la ciutat també.

Davant la segona finestra de la Sala 2 està l'obra que s'anomena **46, Moderate**, de l'artista Ludovica Carbotta. Aquesta obra explica que les persones vivim a la ciutat com si estiguérem sols. Ens relacionem poc amb les altres persones i tot ho fem de forma automàtica.

En aquesta sala també veiem la **instal·lació** que es diu **Ah! My Beautiful Venus!**, de l'artista Rayanne Tabet.

Aquesta obra mostra 260 **rajoles** que estan al centre de la sala.

I damunt de les rajoles hi ha 10 **cavallets** de fusta on veiem 10 figures d'alumini.

Instal·lació: obra d'art en forma de muntatge gran amb molts elements.

Rajoles: és com si fora un taulell gran.

Aquesta obra explica que hi ha guerres entre els països.

I el país que guanya la guerra es queda amb el **patrimoni** i la cultura del país que perd la guerra.

Cavallet: és una estructura amb tres potes de fusta que serveix per posar coses.

Per exemple, per posar un quadre mentre el pintes.

Sala 3 o Sala Central

A la paret d'aquesta sala hi ha 6 obres molt grans que estan fetes de tela.

Aquestes obres són dels artistes següents:

- Henri Matisse
- Pierre Soulages
- Pablo Palazuelo
- Nico Munuera
- Berta Cáccamo
- Adolph Gottlieb.

Patrimoni: són tots els béns que té un país.

L'obra més gran que hi ha en aquesta sala es diu **Quipu quemado** i és de l'artista Cecilia Vicuña.

Aquesta obra està feta amb llana i explica la destrucció de terres per tot el món. L'important que és la natura per a la vida de les persones.

També veiem l'obra que s'anomena **La cueva de papel estampado**, que és de l'artista Clàudia Pagès. Aquesta obra reflexiona sobre la fabricació del paper i l'aigua per transmetre el saber. L'explica que ara l'home escriu en paper tot el que sap. I abans, l'home contava de viva veu tot el que sabia.

Al final de l'exposició podem veure un vídeo que es titula **First Rain, Brise-soleil**. Aquest vídeo és de l'artista Thao Nguyen Phan i parla de la importància de l'aigua per a la vida de les persones. L'explica que quan apareixen les indústries, les construccions més tradicionals desapareixen i ara tot està construït amb **formigó**.

Formigó: és un material fet de ciment, aigua i pedres que s'utilitza per a la construcció perquè és molt resistent.

Escena I: Hacer paisaje

Del 15 de febrer al 19 de maig de 2024.

Comissariat: Nuria Enguita i Sonia Martínez

Un text d'Empar Polanco, equip de mediació de l'IVAM.

Adaptat i validat per persones amb discapacitat intel·lectual.

Més informació a:

<https://www.inclusion-europe.eu/easy-to-read/>